

A Commissione tributaria provinciale di Parma (Olaszország) által 2009. július 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Paolo Lunardi kontra Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(C-293/09. sz. ügy)

(2009/C 233/18)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

A Commissione tributaria provinciale di Parma (Olaszország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Paolo Lunardi.

Alperes: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A jelen ügy tárgyában történő határozathozatal céljából elengedhetetlennek tűnik tehát annak előzetes döntéshozatali eljárásban történő meghatározása, hogy a 633/72 DPR 19. cikkének (5) bekezdése ellentétes-e a közösségi joggal és a HÉA-semlegesség elvével, különösen pedig hogy az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ átültetésének elmulasztásáról van-e szó, amennyiben a belső jog az arány kiszámításának következtében ténylegesen nem teszi levonhatóvá a törvény értelmében adómentes tevékenységeket folytató adóalanyok részéről történő eszközbeszerzéseket terhelő HÉÁ-t.

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o.

A Cour Constitutionnelle (Belgium) által 2009. július 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — I.B. kontra Conseil des ministres

(C-306/09. sz. ügy)

(2009/C 233/19)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour Constitutionnelle (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: I.B.

Alperes: Conseil des ministres

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az elítélt személy távollétében, az elítélt személynek a tárgyalás helyéről és idejéről történő értesítése nélkül alkalmazott olyan elítélés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancsot, amely elítéléssel szemben még

van jogorvoslati lehetőség, nem az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ 4. cikkének 6. pontja értelmében vett, a szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából kibocsátott elfogatóparancsnak, hanem ugyan ezen kerethatározat 5. cikkének 3. pontja értelmében vett, az eljárás lefolytatása céljából kibocsátott elfogatóparancsnak kell-e tekinteni?

2. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén ugyanezen kerethatározat 4. cikkének 6. pontját és 5. cikkének 3. pontját akként kell-e értelmezni, hogy azok nem teszik lehetővé, hogy a tagállamok a területükön letelepedett azon személynek, aki ellen az elfogatóparancsot szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából az első kérdésben meghatározott körülmények között bocsátották ki, a kibocsátó állam igazságügyi hatóságainak történő átadását azon feltételhez kössék, hogy az érintett személyt visszaszállítják a végrehajtó tagállamba, hogy ott töltsen le a kibocsátó tagállamban rá kiszabott, jogerős szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést?
3. A második kérdésre adott igenlő válasz esetén ugyanezen cikkek sértik-e az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdését, illetve pontosabban az egyenlőség elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát?
4. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén ugyanezen kerethatározat 3. és 4. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy azokat sérti, ha valamely tagállam igazságügyi hatóságai megtagadják az európai elfogatóparancs végrehajtását, amennyiben komoly okból feltételezhető, hogy a végrehajtása az érintett személynek az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított alapvető jogait sértené?

⁽¹⁾ HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.

A Conseil d'État (Franciaország) által 2009. augusztus 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique kontra Société Accor

(C-310/09. sz. ügy)

(2009/C 233/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État (Franciaország)

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Ellenérdekű fél: Société Accor

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. és 43. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az osztlékok kettős adóztatásának elkerülésére irányuló olyan adórendszer, amely:

i) lehetővé teszi az anyavállalat számára, hogy a leányvállalatai által kifizetett osztlékoknak a részvényesei közötti újrafelosztása után fizetendő forrásadó-előlegből levonja ezen osztlékok felosztásához fűződő adójóváírást, amennyiben azok franciaországi székhelyű leányvállalattól származnak,

ii) ezt a lehetőséget azonban nem teszi lehetővé, ha ezek az osztlékok az Európai Közösség valamely más tagállamában székhellyel rendelkező leányvállalattól származnak, mivel ez a rendszer ebben az esetben nem teszi lehetővé ezen osztlékoknak e leányvállalat által történő felosztásához fűződő adójóváírást azon az alapon, hogy az ilyen rendszer önmagában véve sértené ezen anyavállalat tekintetében a tőke szabad mozgásának és a letelepedés szabadságának elvét?

b) Az I. pontra adandó nemleges válasz esetén ezeket a cikkeket akként kell-e értelmezni, hogy azokat az ilyen rendszer mindazonáltal sérti, mivel figyelembe kellene venni a részvényesek helyzetét is amiatt, hogy az adóelőlegre tekintettel az ezen leányvállalatoktól kapott és az anyavállalat által a részvényesei között újrafelosztott osztlékok összege ezen leányvállalatok letelepedésének — Franciaországon belüli vagy az Európai Közösség valamely más tagállamán belüli — helyétől függően változik, ily módon ez a rendszer visszatarthatja a részvényeseket az ezen anyavállalatba való beruházástól, és ebből eredően hatással lehet ezen vállalat tőkefelhalmozására, és arra készítheti e vállalatot, hogy a Franciaországon kívüli más tagállamokban letelepedett leányvállalatok számára ne utaljon ki tőkét, vagy hogy ezekben az államokban ne hozzon létre ilyen leányvállalatokat? [eredeti 9. o.]

2. Az I. pont 1) vagy 2) alpontjára adott igenlő válasz esetén, és ha az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. és 43. cikkét akként kell értelmezni, hogy azokat sérti az adóelőleg fent ismertetett rendszere, és hogy következőképpen a közigazgatás főszabály szerint köteles az ez alapján kapott összegeket visszatéríteni, amennyiben azok sértik a közösségi jogot, ez a jog ilyen rendszerben, amely önmagában nem jelenti az adóköteles által az adónak harmadik személyre történő áthárítását, tiltja-e:

a) hogy a közigazgatás az anyavállalat által fizetett összeg visszatérítését megtagadja az alapján, hogy ez a visszatérítés az anyavállalat számára jogalap nélküli gazdagodást jelentene,

b) illetve nemleges válasz esetén azt, hogy az, hogy az anyavállalat által kifizetett összeg a számára nem jelent számviteli vagy adóterhet, hanem csupán a részvényesek között újrafelosztható összegből vonandó le, felhozható legyen ezen összegnek a társaság számára történő visszatérítése ellen?

3. Az I. és II. pontban foglalt kérdésekre adott válaszra tekintettel az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés közösségi elveit sérti-e, hogy az olyan összegek visszatérítése, amelyek az anyavállalat általi újrafelosztást lehetővé tevő osztlékok tekintetében ugyanazon adórendszer alkalmazását biztosíthatják, függetlenül attól, hogy ezen osztlékok a Franciaországban vagy az Európai Közösség valamely más tagállamában letelepedett leányvállalattól származnak, ahhoz a feltételhez köthető, hogy — adott esetben a Franciaország és a leányvállalat székhelye szerinti tagállam között alkalmazandó, az információcserére vonatkozó kétoldalú egyezmény rendelkezéseitől eltekintve — az adóköteles személy minden egyes vitatott osztlékkal kapcsolatban benyújtja a kizárólag általa megőrzendő dokumentumokat, különösen az Európai Közösség Franciaországon kívüli más tagállamaiban székhellyel rendelkező leányvállalatok által szerzett nyereség alapján ténylegesen kivetett adó mértékére és a ténylegesen megfizetett adó összegére vonatkozóan, jóllehet a franciaországi székhelyű leányvállalatok tekintetében ezen igazolásokat — a közigazgatás számára ismertek lévén — nem kell benyújtani?

Az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-152/06. sz., NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. június 9-én hozott ítélete ellen az NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB által 2009. augusztus 12-én benyújtott fellebbezés

(C-322/09. P. sz. ügy)

(2009/C 233/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (képviselők: M. Merola és L. Armati avvocati)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság a megfellebbezett ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül;

— a Bíróság a Destination Stockholm által a T-152/06. sz. ügyben benyújtott keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak, következőképpen pedig adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek;

— a Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan:

— a Bíróság a megfellebbezett ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül és a Destination Stockholm által a T-152/06. sz. ügyben benyújtott keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak;